

gaaende en overordentlig Stats Udredelse i de tvende Finantsaar, hvorom her er Tale, kan udkomme, inden Rigsdagens nærværende Samling sluttes, og man har derfor troet at burde tilraade Folkethinget saavidt gjørligt at oversee de fremhævede formelle Mangler ved Lovforslaget og under et udtrykkeligt Forbehold overfor lignende Spørgsmaal i Fremtiden at fortsætte og om muligt tilendebringe Behandlingen af det foreliggende Lovforslag.

Udvalgets Fleertal skal derfor foreslaae Folkethinget at beslutte en saadan mildere Fremgangsmaade.

Forkastes dette Forslag, maa Fleertallet foreslaae, at Lovforslaget forkastes.

Udvalgets Mindretal kan ikke ansee Vedtagelsen af den af Fleertallet foreslaaede Beslutning for enten nødvendig eller endog kun tilraadelig, saameget mere som der i Udvalget er Enighed om i Realiteten at vende tilbage til den Form, under hvilken nærværende Statutesag i sin Tid er indbragt af Regjeringen og senere er vedtagen af Folkethinget. Af Hensyn til den fremrykkede Tid har man imidlertid, for ikke at opholde Sagens Fremme, troet at burde give Afkald paa i denne Betænkning at udvikle Grundene for sin Opfattelse, men man forbeholder sig ved den mundtlige Forhandling i Thinget at fremsætte sin Betragtning af det reiste formelle Tvivlsspørgsmaal.

Hele Udvalget indstiller nemlig — Fleertallet dog kun under Forudsætning af, at den foreslaaede Beslutning vedtages — at Thinget fastholder den af Regjeringen foreslaaede og af Folkethinget tidligere vedtagne Ordning af den paagjældende Sag, at een Lov fastsætter Reglerne for en Indkomstskats Udskrivning, og en anden særlig Lov bestemmer til enhver given Tid, om Indkomstskat bliver at udrede i Finantsaaret, og da med hvilke Procent m. v., og det stiller i denne Retning de fornødne Ændringsforslag.

Udvalgets Mindretal, der tidligere havde modsat sig den i Folkethinget vedtagne Lov, har dog ikke kunnet deeltage i den ovennævnte Indstilling, naar Loven skulde gives en ubegrændset Variighed, og da det har viist sig, at Landsthinget ei heller er tilbøieligt til

for en længere Tid at fastslaae de i Loven opstillede Regler for Skattens Udskrivning, saa har Fleertallet troet at burde bidrage Sit til ogsaa paa dette Punkt at lette Lovens Gjennemførelse ved at slutte sig til Mindretallet om det Forslag, at Lovens Variighed indskrænkes til dens Anvendelse ved to Skatteligninger.

Udvalgets Fleertal (Clausager, Hansen, Kjær, Nielsen og Rasmussen) foreslaaer at vedtage følgende Beslutning:

„Folkethinget beslutter at underkaste det i Landsthinget den 28de Mai vedtagne Forslag til Lov om Indkomstskat en eneste Behandling uagtet de væsentlige formelle Indsigelser, der kunne reises herimod, men dette skeer kun med det udtrykkelige Forbehold, at denne Beslutning ikke kan drage til Følge med Hensyn til Thingets Stilling til lignende Spørgsmaal for Fremtiden.“

Bliver ovenstaaende Forslag ikke vedtaget, indstiller det nævnte Fleertal, at Thinget beslutter at gaae over til næste Sag paa Dagsordenen.

Vedtages det derimod, foreslaaer Udvalget følgende Ændringer:

Til § 1.

1) Paragraphen affattes saaledes:
„Naar det ved Lov er bestemt, at Indkomstskat skal udredes, med hvilken Procent dette skal skee, paa hvilken Dag Skatteligningen skal indledes, i hvilke Terminer Skatten forfalder til Betaling for Yderne, og i hvilke den forfalder til Indbetaling i Statskassen, bliver Skatten at udskrive og indkræve efter Reglerne i denne Lov.“

Til § 2.

2) I sidste Stykke, Lin. 5 og 6, forandres: „der for den til-Driften, nødvendige Tjeneste er betinget en bestemt Løn.“ til: